

INEVITABLE CAMÍ. Lucía Parra Hernández -
CATEGORIA B. POESIA

Inevitable camí

Sent la primera en contemplar la llum del dia
El vent les seves galtes recorria
Ple de perills comença un nou camí
Bolcant-se en un inestable destí

Els seus primers anys d'alegria
Com un gran afluent corrien
Sense mirar pel futur que venia
Inevitablement els jocs s'acabarien

La sorra cau cada vegada més ràpidament
Tan ràpid com una corrent de vent

Comença a notar-se atrapada
En una rutina breument mundana

Lentament tot record moria
Reposant plena d'agonia
Arriba d'aquesta pendent
L'obscuritat la saludava somrient